

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երկու գետ

Ահա՛ երկու գետ: Մեկն հուժկու ու խոր,
Հոսում է գորեղ, բայց ձայն չի հանում.
Մեկելը ծանծաղ, հոսանքն էլ անգոր,
Բայց իր աղմուկով ականջ է տանում:

Խորամիտ մարդն էլ ամեն ազգի մեջ
Գործում է քաջուժ, բայց լուռ ու անտես.
Եվ միայն ցանցառ գործիչն է անվերջ
Բոռում, աղմրկում, ծանծաղ գետի պես...
